

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΥΧΗ Α΄

Α κηλίδωτε, ἄφθαρτε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀπρόσιτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἐσύ πού εἶσαι ὁ μόνος ἀθάνατος, τὸ ἀπλησίαστο φῶς, πού ἔφτιαξες τὸν οὐρανό, τὴ γῆ, τὴ θάλασσα καὶ ὅλα τὰ δημιουργήματα μέσα τους, Ἐσύ πού πρὶν ἀκόμα σοῦ ζητήσουμε ὀτιδήποτε, μᾶς τὸ δίνεις:

σὲ παρακαλοῦμε καὶ σὲ ἱκετεύουμε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· Αὐτὸς πού γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ γιὰ τὴ δική μας σωτηρία κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅταν μὲ ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔλαβε σάρκα ἀπὸ τὴν ἔνδοξη Ἀειπάρθενο καὶ Θεοτόκο Μαρία.

Αὐτός, λοιπόν, τότε πού βάδιζε πρὸς τὸ σωτήριο Πάθος, ἐμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀνάξιους δούλους σου, μᾶς δίδαξε πρῶτα μὲ λόγια καὶ ἔπειτα μᾶς ὑπέδειξε μὲ ἔργα πῶς, ὅταν θέλουμε νὰ σὲ παρακαλέσουμε γιὰ κάτι, πρέπει νὰ σκύβουμε τὸ κεφάλι καὶ νὰ λυγίζουμε τὰ γόνατα, προκειμένου νὰ συγχωρήσεις σὲ μᾶς τὶς ἁμαρτίες μας καὶ στὸ λαό σου, ὅσα λαθεύει ἀπὸ ἄγνοια.

Ἐσύ, λοιπόν, πολυεύσπλαχνε καὶ φιλάνθρωπε, Θεὲ καὶ Πατέρα μας, ἄκουγέ μας, ὅποτεδήποτε σὲ ἐπικαλούμαστε, μὰ, ἰδιαίτερα ἄκουσέ μας σήμερα, πού ἐορτάζουμε τὴν μεγάλη αὐτὴ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἀφοῦ ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς καὶ κάθισε στὰ δεξιὰ σου, ἔστειλε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στοὺς Ἁγίους Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους του κι ἔκεῖνο, κάθισε ἐπάνω στὸν καθένα τους καὶ πλημύρισαν ὅλοι ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη χάρη του καὶ διαλάλησαν τὰ μεγαλεῖα σου σὲ ἄγνωστες μέχρι τότε σ' ἐκείνους γλώσσες καὶ προφήτευσαν.

Τώρα, λοιπόν, πού σὲ παρακαλοῦμε ἄκουσε τὶς δεήσεις μας, ἔχε μας στὸ νοῦ σου ἐμᾶς τοὺς τιποτένιους καὶ ἀξιοκατάκριτους καὶ ἐλευθέρωσε τὶς αἰχμάλωτες ψυχές μας, ἀφοῦ ἡ στοργή σου γίνεται συνήγορός μας. Δέξου μας, πού πέφτουμε μπροστά σου καὶ ὁμολογοῦμε: Naί, ἁμαρτήσαμε!

Σὲ σένα ἀνήκουμε ἀπὸ τότε πού γεννηθήκαμε, ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς μάνας μας ἐσένα ἔχουμε Θεό, ἀλλὰ ἐπειδὴ οἱ ἡμέρες μας δαπανήθηκαν μάταια μακριὰ σου, μείναμε χωρὶς τὴ βοήθειά σου καὶ στερηθήκαμε ἀπὸ κάθε ὑπεράσπιση.

Ὅμως, παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τὴν καλοσύνη σου,

σοῦ φωνάζουμε: ἁμαρτίες πού κάναμε στὰ νειάτα μας καὶ ἁμαρτίες πού διαπράξαμε ἀπὸ ἄγνοια μὴν τὶς θυμᾶσαι καὶ ἀπ' ὅσα κάναμε στὰ κρυφά, καθάρισέ μας. Μὴ μᾶς παραπετάξεις στὰ γεράματα καὶ ὅταν ἀρχίσει νὰ σβήνει ἡ ζωὴ μας, μὴ μᾶς ἐγκαταλείψεις. Πρὶν ἐπανέλθουμε στὸ χῶμα, ἀξίωσε μας νὰ ἐπιστρέψουμε σὲ σένα. Καὶ δέξου μας μὲ ἐπιείκεια καὶ χάρη.

Ζύγισε τὶς ἁμαρτίες μας μὲ μέτρο τὴν εὐσπλαχνία σου. Ἀπέναντι στὸ πλῆθος τῶν πλημμελημάτων μας βάλε τὴν ἄβυσσο τῆς εὐσπλαχνίας σου.

Κύριε, ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἁγίου κατοικητηρίου σου κοίταξε τὸ λαό σου, πού γονατιστὸς τριγύρω περιμένει ἀπὸ σένα τὸ πλούσιο ἔλεός σου.

Ἐπισκέψου μας μὲ τὴν καλοσύνη σου, ἐλευθέρωσε μας ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ διαβόλου, ἀσφάλισε τὴ ζωὴ μας μὲ τοὺς ἁγίους καὶ ἱεροὺς νόμους σου.

Βάλε τὸ λαό σου κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῶν Ἀγγέλων σου. Συγκέντρωσέ μας ὅλους στὴ Βασιλεία σου. Συγχώρεσέ μας ὅλους πού ἐλπίζουμε σὲ σένα. Τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸ λαό σου, ἀπάλλαξέ μας ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματά μας. Καθάρισέ μας μὲ τὴν ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ διάλυσε τὶς ἐναντίον μας μηχανορραφίες τοῦ ἐχθροῦ.

Εὐλογημένος νὰ εἶσαι Κύριε, Δέσποτα Παντοκράτορα, ἐσύ πού φώτισες τὴν ἡμέρα μὲ τὸ φῶς τὸ ἡλιακὸ καὶ πού ὁμόρφυνες τὴ νύχτα μὲ τὶς πύρινες ἀνταύγειες, ἐσύ πού μᾶς ἀξίωσες νὰ περάσουμε τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας καὶ νὰ φτάσουμε στὴν ἀρχὴ τῆς νύχτας, ἄκουσε τὴ δέηση μας καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ σου καὶ συγχώρεσε σὲ ὅλους μας τὰ θελημένα καὶ ἀθέλητα ἁμαρτήματα. Δέξου τὶς παρακλήσεις μας καὶ στείλε τὸ πλῆθος τῆς συμπόνιας σου σὲ μᾶς τοὺς κληρονόμους σου.

Προφύλαξέ μας μὲ τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους σου, ὄπλισέ μας μὲ τὰ ὄπλα τῆς δικαιοσύνης σου, περιχαράκωσέ μας μὲ τὴν ἀλήθειά σου, φρούρησέ μας μὲ τὴ δύναμή σου, ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ κάθε κακὴ περίσταση καὶ ἀπὸ κάθε ἐπίθεση τοῦ ἐχθροῦ.

Χάρισέ μας, αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα καὶ ἡ νύχτα πού ἔρχεται νὰ εἶναι τέλεια, ἅγια, εἰρηνικὴ, ἀναμάρτητη, ἀσκανδάλιστη, ἀπονήρευτη καὶ τέτοιες νὰ εἶναι ὅλες οἱ ἡμέρες τῆς ζωῆς μας μὲ τὶς μεσιτείες τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ὄλων τῶν ἁγίων πού σὲ εὐαρέστησαν στοὺς αἰῶνες.

ΕΥΧΗ Β΄

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μας, ἐσύ εἶσαι πού μᾶς ἔδωσες, τή δική σου εἰρήνη καί τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ παρουσία σου στο βίο μας εἶναι ἀναφαίρετη κληρονομιά πού προσφέρεις στους πιστούς. Αὐτήν τή χάρη ἐμφανέστερα τήν ἡμέρα ἐκείνη τῆς Πεντηκοστῆς, σάν σήμερα, τήν ἔστειλες μέ τή μορφή πυρίνων γλωσσῶν στους Μαθητές καί Ἀποστόλους σου καί γέμισες τὰ χεῖλη τους. "Ἐπειτα, ὅλοι ἐμεῖς, ἄνθρωποι ἀπό διαφορετικά ἔθνη, ἀκούσαμε ἀπό τὸ στόμα τους μέ τὰ ἴδια τὰ ἀφτιά μας καί στή δική μας γλῶσσα ποιὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός. Ἀπὸ τότε, φωτίσθηκε ἡ ζωὴ μας ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἀπαλλαχθήκαμε ἀπὸ τὸ νοητὸ σκοτάδι τῆς πλάνης στήν ὁποία ζούσαμε. Ἀπὸ τότε, μάθαμε νὰ πιστεύουμε σὲ σένα καί νὰ κηρύττουμε τὸ ὄνομά σου, ἀπὸ τὴ στιγμή πού εἶδαμε μέ τὰ μάτια μας τὴ θεϊκὴ ἐνέργεια τῶν πυρίνων γλωσσῶν καί γνωρίσαμε τὴ λάμψη τῆς θεότητος, τῆς δυνάμεως καί τῆς ἐξουσίας σου, μαζί μέ τοῦ Πατέρα καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐσύ, λοιπόν, τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατέρα, πού εἶσαι ὁλόιδιος καί ἀπαραλλάκτος μέ τὴν οὐσία καί τὴ φύση Του, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καί τῆς χάριτος, ἄνοιξε τὰ ἀμαρτωλά μου χεῖλη καί δίδαξέ με, πῶς πρέπει νὰ προσεύχομαι καί γιὰ ποιά πράγματα.

Ἐσύ εἶσαι πού γνωρίζεις τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν μου, ἀλλὰ ἡ καλοσύνη σου θὰ τὶς νικήσει κι ἄς εἶναι καὶ ἀμέτρητες. Γεμᾶτος φόβο στέκομαι μπροστὰ σου ἔχοντας ρίξει τὴν ἀπόγνωση τῆς ψυχῆς μου μέσα στὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου.

Κυβέρνησε τὴ ζωὴ μου ἐσύ, πού μέ ἀνείπωτη σοφία καί δύναμη κυβερνᾷς μέ ἓνα σου λόγο τὴν κτίση. Ἐσύ, τὸ ἀπάνεμο λιμάνι στήν τρικυμία τῆς ζωῆς, δίδαξέ με ποιὸ δρόμο νὰ ἀκολουθήσω.

Δῶσε στίς σκέψεις μου τὸ Πνεῦμα τῆς δικῆς σου σοφίας. Δώρισε στήν ἀπερισκεψία μου Πνεῦμα συνέσεως. Σκέπασε τὰ ἔργα μου μέ Πνεῦμα φόβου σὲ σένα. Ἀνακαίνισε τὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς μου μέ Πνεῦμα εὐθύτητος. Στήριξε τὴν ὀλισθηρὴ μου σκέψη μέ Πνεῦμα θαρρετό, ὥστε κάθε μέρα μέ τὸ ἀγαθὸ σου Πνεῦμα νὰ ὀδηγοῦμαι στὸ συμφέρον μου καί νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἐφαρμόζω τὶς ἐντολές σου καί νὰ θυμᾶμαι πάντοτε τὴν ἔνδοξη παρουσία σου, ὅποτε καὶ θὰ ἐρευνήσεις τὶς πράξεις μας. Καὶ μὴ με ἐγκαταλείψεις καὶ ἐξαπατηθῶ στίς φθαρτὲς ἡδονές αὐτοῦ τοῦ κόσμου· ἀλλὰ ἐνίσχυσέ με, ὥστε νὰ ἐπιθυμῶ νὰ ἀπολαύσω τοὺς μελλομένους θησαυρούς.

Ἐπειδὴ, ἐσύ εἶπες Δέσποτα, ὅτι ὅσα καὶ ἂν ζητήσει

κάποιος στὸ ὄνομά Σου, χωρὶς δυσκολία θὰ τὰ λάβει ἀπὸ τὸ Θεὸ Πατέρα, πού εἶναι τὸ ἴδιο αἰώνιος μέ Ἐσένα. Γι' αὐτό, καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἀγαθότητά σου παρακαλῶ: "Ὅσα μέ προσευχὴ σοῦ ζήτησα, ἀπόδωσέ τα μου γιὰ νὰ σωθῶ. Naί, Κύριε, ἐσύ πού δίνεις πλουσιοπάροχα κάθε εὐεργεσία, ἐσύ εἶσαι καὶ πού δίνεις πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα σοῦ ζητᾶμε.

Ἐσύ εἶσαι πού πάσχεις μαζί μας, ἐσύ πού μᾶς ἐλεεῖς, ἐσύ πού πῆρες τὴν σάρκα μας, χωρὶς ὅμως ἀμαρτία, ἐσύ εἶσαι πού λυγίζεις φιλεῦσπλαχνα τὴν καρδιά σου σὲ ὅσους λυγίζουν σὲ σένα τὰ γόνατα, ἐσύ πού ἔγινες ἡ λύτρωση τῶν ἀμαρτιῶν μας.

Λυπήσου τὸν κόσμον σου, Κύριε. Ἄκουσέ μας ἀπὸ τὸν ἅγιον οὐρανὸ σου, ἀγίασε τὸ λαὸ σου μέ τὴ σωτηριώδη δύναμή σου, σκέπασέ τους μέ τὴ σκέπη τῶν πτερῶν σου. Μὴν μᾶς παραβλέψεις ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶμαστε.

Μόνο ἀπέναντι σου ἀμαρτάνουμε ἀλλὰ καὶ μόνο ἐσένα λατρεύουμε. Δέσποτα, ἄλλο Θεὸ δὲν ξέρουμε νὰ προσκυνοῦμε, οὔτε σὲ ἄλλο Θεὸ ὑψώνουμε τὰ χέρια μας.

Ξέχνα τὶς ἀμαρτίες μας καὶ δέξου τὶς γονατιστὲς δεήσεις μας, ἄπλωσε σὲ ὅλους χερί βοήθειας καὶ δέξου τὴν προσευχὴ μας αὐτὴ, σάν καλοδεχούμενο θυμίαμα πού ἀνεβαίνει μπροστὰ στήν ὑπεράγαθη Βασιλεία σου.

Κύριε, ἐσύ, πού κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας πού πέρασε μᾶς γλίτωσες ἀπὸ κάθε βέλος πού πετοῦσε, ἐλευθέρωσέ μας καὶ ἀπὸ κάθε κακὸ πού κινεῖται στὸ σκοτάδι. Δέξου τὴν ἔσπερινὴ αὐτὴ προσφορὰ μας καὶ τὴν ὑψωση τῶν χειρῶν μας. Ἀξίωσέ μας, νὰ περάσουμε τὴ διάρκεια τῆς νύχτας χωρὶς ἀμαρτίες καὶ κακοὺς πειρασμούς. Λύτρωσέ μας ἀπὸ κάθε ταραχὴ καὶ δειλία πού μπορεῖ νὰ μᾶς προξενήσει ὁ διάβολος. Χάρισε στίς ψυχές μας κατάνυξη καὶ στίς σκέψεις μας φροντίδα γιὰ τὴ φοβερὴ καὶ δίκαιη ἐξεταστικὴ κρίση σου. Ἠρέμησε μέ τὸ φόβο σου τὶς σάρκες μας καὶ νέκρωσε τὰ μέλη μας, πού μᾶς κρατοῦν στήν γῆ, ὥστε, στήν ἡσυχία τοῦ ὕπνου νὰ ἀποκτήσουμε τὴ λαμπρὴ ἐμπειρία τῆς κρίσεώς σου. Διῶξε ἀπὸ μᾶς κάθε ἀπρεπῆ φαντασίωση καὶ βλαβερὴ ἐπιθυμία. Καὶ σήκωσέ μας, ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε, στηριγμένους στήν πίστη καὶ μέ προκοπὴ στὰ παραγγέλματά σου.

Πηγή άστέρευτη, πού μᾶς φέρνεις ζωή καί φῶς, δύναμη δημιουργική ἴδια μέ τοῦ Πατέρα, Χριστέ καί Θεέ μας. Ἐσὺ πού ὀλοκλήρωσες μέ ὄμορφο καί σωτηριώδη τρόπο τήν σωτηρία μας. Ἐσὺ πού ἔσπασες τὰ ἄλυτα δεσμά τοῦ θανάτου καί τίς κλειδαριές τοῦ Ἄδη. Ἐσὺ πού καταπάτησες τὰ πλήθη τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Ἐσὺ πού τόν ἴδιο σου τόν ἑαυτὸ προσέφερες γιά χάρη μας. Ἐσὺ πού θυσιάσες τὸ ἴδιο σου τὸ σῶμα, τὸ ἄχραντο, τὸ ἄμωμο καί ἀμόλυντο ἀπὸ κάθε ἁμαρτία καί μέ αὐτὴν τὴν φρικτὴ καί ἀνέκφραστη ἱερὴ πράξη, μᾶς χάρισες αἰώνια ζωή. Ἐσὺ πού κατέβηκες στὸν Ἄδη καί συνέτριψες τοὺς αἰώνιους μοχλοὺς του καί ἔδειξες τὴν ἄνοδο σὲ ὅσους κατοικοῦσαν ἐκεῖ κάτω. Ἐσὺ πού ἀγκίστρωσες τὸν ἀρχικάκιστο σκοτεινὸ δράκοντα μέ δόλωμα θεϊκῆς σοφίας, τὸν ἔδεσες μέ βαριές ἀλυσίδες καί μέ τὴν ἀπειροδύναμη ἰσχύ σου τὸν ἔρριξες στὰ τάρταρα τοῦ Ἄδη, στὸ ἄσβεστο πῦρ καί στὸ ἐξώτερο σκότος. Ἐσὺ, ἡ μεγαλάνυμη σοφία τοῦ Θεοῦ Πατέρα, ὁ συμπαραστάτης κάθε ἀνθρώπου πού περνάει πειρασμούς. Ἐσὺ πού ρίχνεις τὸ φῶς σου ἀκόμα καί σ' ἐκείνους πού ζοῦν σὲ χώρα καί σκιὰ θανάτου. Ἐσὺ Κύριε τῆς αἰώνιας δόξας. Ἐσὺ Γιὲ ἀγαπητὲ τοῦ Ὑψίστου Πατέρα, φῶς ἀπὸ αἴδιο φῶς, ἦλιε τῆς δικαιοσύνης, ἄκουσέ μας πού σὲ παρακαλοῦμε καί ἀνάπαυσε τίς ψυχές τῶν δούλων σου, ὄλων ὅσοι μέχρι τώρα κοιμήθηκαν, πατέρων μας, ἀδελφῶν μας καί λοιπῶν συγγενῶν μας κατὰ σάρκα καί ὄλων τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν μας. Σοῦ τοὺς θυμίζουμε, Κύριε, ἐπειδὴ Ἐσὺ ἔχεις ἐξουσία σὲ ὅλα καί στὰ χέρια σου κρατᾶς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δέσποτα Παντοκράτορα, Θεὲ τῶν Πατέρων μας καί Κύριε τοῦ ἐλέους, δημιουργε τῶν θνητῶν καί τῶν ἀθανάτων ὄντων ἀλλὰ καί κάθε ἀνθρώπινης φύσεως, πού συναρμολογεῖται καί πάλι διαλύεται. Κύριε τῆς ζωῆς καί τοῦ τέλους, τῆς ἐδῶ βιοτῆς μας καί τοῦ ἐκεῖ ἐρχομοῦ μας. Ἐσὺ πού μετρᾶς τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας καί ὀρίζεις τὸν καιρὸ τοῦ θανάτου μας. Ἐσὺ πού κατεβάζεις στὸν Ἄδη καί ἀνεβάζεις ἀπὸ αὐτόν, πού μᾶς εὐεργετεῖς μέ τίς ἀρρώστιες καί μᾶς ἀπελευθερώνεις ἀπὸ αὐτές. Ἐσὺ πού τὰ παρόντα χρήσιμα φροντίζεις καί τὰ μέλλοντα ἀκριβοδίκαια διοικεῖς. Ἐσὺ πού ὅσους χτυπήθηκαν μέ τὸ κεντρὶ τοῦ θανάτου πάλι τοὺς ζωογονεῖς μέ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως. Ἐσὺ λοιπόν, Δέσποτα τῶν πάντων, ὁ Θεός μας, ὁ Σωτῆρας μας, ἡ ἐλπίδα ὄλων ὅσοι βρίσκονται στὰ πέρατα τῆς γῆς καί ὅσοι βρίσκονται στίς μακρινές θάλασσες. Ἐσὺ πού κατὰ τὴν

τελευταία, μεγάλη καί σωτήρια ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς μᾶς ἔδειξες τὸ Μυστήριό τῆς ἀγίας καί ὁμοούσιας καί συναΐδιας καί ἀδιαίρετης καί ἀσύγχυτης Τριάδος. Ἐσὺ πού μέ τὴ μορφή πυρίνων γλωσσῶν μᾶς ἔδειξες τὴν ἐπιφοίτηση καί τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου καί ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, τὸ ὁποῖο ἀπλώθηκε ἐπάνω στοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους καί ἔτσι τοὺς ἀνέδειξε δασκάλους τοῦ Εὐαγγελίου σου, ὁμολογητὲς καί κήρυκες τῆς ἀληθινῆς Θεολογίας. Ἐσὺ πού μᾶς ἀξιῶνεις καί κατ' αὐτὴν τὴν τέλεια καί σωτήρια ἑορτὴ νὰ σὲ παρακαλοῦμε ἱκετευτικὰ γιά ὅσους κρατοῦνται στὸν Ἄδη. Ἐσὺ πού μᾶς δίνεις μεγάλες ἐλπίδες γιά τὴν ἀνακούφιση καί τὴν διευκόλυνση αὐτῶν πού ζοῦν σὲ δυσκολία ἐκεῖ. Ἄκουσέ μας, πού σὲ παρακαλοῦμε οἱ ταπεινοὶ καί ἄθλιοι. Τίς ψυχές τῶν δούλων σου πού ἔχουν κοιμηθεῖ, ἀνάπαυσέ τες σὲ τόπο φωτεινὸ, σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀναψυχῆς, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει κανένας πόνος, καμμία λύπη, κανένας στεναγμός. Κατάταξε τὰ πνεύματά τους μαζί μέ τοὺς δικαίους καί κάνε τους ἄξιους εἰρήνης καί ἀνέσεως, διότι οἱ νεκροὶ δὲν μποροῦν νὰ σὲ δοξολογήσουν, Κύριε, οὔτε τολμοῦν νὰ ὁμολογήσουν τὸ ὄνομά σου ὅσοι κατοικοῦν στὸν Ἄδη, ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ ζωντανοὶ σὲ εὐλογοῦμε, σὲ παρακαλοῦμε καί σοῦ προσφέρουμε ἐξιλαστήριες θυσίες καί προσευχές γιά τίς ψυχές ἐκείνων.

Ο μέγας, ὁ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καί φιλόανθρωπος Θεός, Ἐσὺ πού μᾶς ἀξιῶνεις τούτη τὴν ὥρα νὰ σκεκόμαστε μπροστὰ στὴν ἀπλησίαστη δόξα σου γιά νὰ ὑμνοῦμε καί νὰ δοξάζουμε τὰ θαυμαστά σου ἔργα, λυπήσου μας τοὺς ἀνάξιους δούλους σου καί δῶσε μας τὴ χάρη νὰ σοῦ προσφέρουμε μέ συντριβὴ καρδιάς, μέ ταπείνωση ἀλλὰ καί βεβαιότητα τὸν τρισάγιο ὕμνο μας καί τὴν εὐχαριστία γιά τίς μεγάλες σου δωρεές πού ἔκανες καί συνεχίζεις νὰ κάνεις σὲ ἐμᾶς. Θυμήσου Κύριε ὅτι εἴμαστε ἀδύναμοι ἄνθρωποι καί μὴ μᾶς ἐξαλείψεις μαζί μέ τίς ἁμαρτίες μας, ἀλλὰ δεῖξε μεγάλο ἔλεος στὴν ταπείνωσή μας, ὥστε ἀποφεύγοντας τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας νὰ ζήσουμε τὴν ὑπόλοιπη ζωή μας στὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης σου καί προφυλαγμένοι ἀπὸ κάθε ἐπιβουλή τοῦ πονηροῦ νὰ δοξάζουμε παντοῦ καί μέ τόλμη ἐσένα, τὸν μόνο ἀληθινὸ καί φιλόανθρωπο Θεό.

Ἀλήθεια, Δέσποτα καί Δημιουργε τῶν ὄλων, εἶναι δικό σου τὸ πραγματικὰ μεγάλο μυστήριό τῆς πρόσκαιρης διαλύσεως τῶν σωμάτων μας καί ἡ μετέπειτα συναρμολόγησή τους γιά τὴν ἀνάπαυσή μας στοὺς αἰῶνες.

Πάνω ἀπ' ὅλα, σοῦ χρωστᾶμε χάρη γιά τὸν ἐρχομό μας σ' αὐτόν τὸν κόσμον καί γιά τὴν ἐξοδό μας ἀπ'

αυτόν, σημάδια τῆς ἐλπίδος μας στήν ἀδιάψευστη ὑπόσχεσή σου γιά ἀνάσταση καί ἀτελείωτη ζωή, τήν ὁποία θά ἀπολαύσουμε στήν μελλούμενη Δεύτερη Παρουσία σου.

Ἐσύ εἶσαι ὁ ἀρχηγός τῆς ἀναστάσεώς μας καί τῶν ὄσων ἔχουμε ζήσει ἀδέκαστος καί φιλόνητος κριτής καί τῆς μισθαποδοσίας μας ὁ Δεσπότης καί Κύριος. Συγκαταβαίνοντας πῆρες παρόμοια μέ μᾶς σάρκα καί αἷμα καί ἀπέκτησες θεληματικά τήν πείρα τῆς δικῆς μας ἀνθρωπίνης φύσεως, ὥστε νά μᾶς κρίνεις μέ εὐσπλαχνία καί συμπόνια. Καί ἐνῶ ἐσύ ὁ ἴδιος ὑπέφερες καί δοκιμαζόσουν, ἦρθες καί ἔγινες αὐτεπάγγελτος βοηθός στίς δικές μας δοκιμασίες καί ἔτσι μᾶς προσκάλεσες δίπλα σου, προκειμένου νά φθάσουμε ἀνεπηρέαστοι στή δική σου ἀπάθεια.

Δέξου, λοιπόν, Δέσποτα, τίς προσευχές καί τίς παρακλήσεις μας, ἀνάπαυσε τόν πατέρα τοῦ καθ' ἐνός καί τή μητέρα, τὰ ἀδέλφια καί τίς ἀδελφές καί τὰ τέκνα καί κάθε ἄλλο συγγενῆ καί ὁμογενῆ μας καί ὅλες ἀνεξαιρέτως τίς ψυχές πού ἀναπαύθηκαν στήν αἰώνια ζωή μέ τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως. Καί κατάταξε τὰ πνεύματα καί τὰ ὀνόματά τους στό βιβλίο τῆς ζωῆς, στούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καί τοῦ Ἰακώβ, στή χώρα τῶν ζώντων, στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, στόν Παράδεισο τῆς τρυφῆς. Ὅλους καθοδήγησέ μας μέ τούς φωτεινοὺς Ἀγγέλους στούς τόπους τῶν ἁγίων σου καί ὅταν ἔρθει ἡ ἡμέρα πού καθόρισες, ἀνάστησε καί τὰ σώματά μας σύμφωνα μέ τίς ἀδιάψευστες ὑποσχέσεις σου.

Δέν ὑπάρχει θάνατος γιά μᾶς τούς δούλους σου, Κύριε. Δέν εἶναι θάνατος γιά μᾶς, ὅταν ἀποχωριζόμαστε ἀπό τὸ σῶμα μας καί ἐρχόμαστε κοντά σέ σένα τὸ Θεό. Μετάβαση εἶναι ἀπό τὰ πιὸ λυπηρὰ σὰ πιὸ καλά, σὰ πιὸ εὐχάριστα, στήν ἀνάπαυση καί στή χαρά. Ἐάν σέ κάτι ἀμαρτήσαμε ἀπέναντί σου, νά μᾶς λυπηθεῖς ὅλους, ἀφοῦ κανένας δέν εἶναι καθαρὸς καί ἀκηλίδωτος μπροστά σου, ἀκόμα κι ἂν ζήσει μόνο μία ἡμέρα. Μόνο ἐσύ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ μας, ὑπῆρξες ἀναμάρτητος πάνω στή γῆ καί ἀπό σένα ὅλοι προσδοκοῦμε τὸ ἔλεος καί τὴ συγχώρηση τῶν ἀμαρτιῶν μας.

Γι' αὐτό, σάν ἀγαθὸς καί φιλόνητος Θεὸς ὅλων μας, παράβλεψε τὰ παραπτώματά μας, ἄφησέ τα, συγχώρησέ τα, τὰ θελημένα καί τὰ ἀθέλητα, τὰ συνειδητὰ καί τὰ ἀσυνειδητὰ, τὰ φανερὰ καί τὰ κρυφά, ὅσα ἔγιναν πράξεις κι ὅσα ἔμειναν σκέψεις, ὅσα ἔγιναν μέ λόγια κι ὅσα μέ τὴ συμπεριφορὰ καί τίς κινήσεις μας. Καί ὅσους ἦρθαν ἐκεῖ νωρίτερα, ἐλευθέρωσέ τους ἀπό κάθε κρῖμα καί δῶσε τους ἄνεση. Ἐμᾶς πού στέκουμε γονατιστοὶ μπροστά σου εὐλόγησέ μας καί δῶσε μας τέλος καλὸ καί εἰρη-

νικό. Καί κατὰ τὴ φρικτὴ καί φοβερὴ ἡμέρα τῆς Δεύτερης Παρουσίας σου δεῖξε μας σπλάχνα γεμάτα ἔλεος καί φιλόνητο καὶ κάνε μας ἄξιους τῆς Βασιλείας σου.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καί ὑψηλός, ὁ μόνος ἀθάνατος, Ἐσύ πού κατοικεῖς στό ἀπλησίαστο φῶς, πού δημιούργησες μέ σοφία ὅλη τὴν κτίση, πού διαχώρισες τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκοτάδι κι ἔβαλες τὸν ἥλιο νά ἐξουσιάζει τὴν ἡμέρα καί τὴ σελήνη μέ τὰ ἀστέρια νά ἐξουσιάζουν τὴ νύχτα, ἐσύ πού ἀξίωσες ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, νά φτάσουμε σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἡμέρα γιά νά δοῦμε τὸ πρόσωπό σου καί ἐξομολογητικά νά σοῦ στείλουμε αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐσπερινὴ λατρεία μας, Ἐσύ, φιλόνητε Κύριε, ὁδήγησε τὴν προσευχή μας σάν θυμίαμα μπροστά σου καί δέξου τὴν σάν εὐωδιαστὴ μοσχοβολία.

Χάρισέ μας εἰρηνικὸ αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα καί τὴν ἐρχόμενη νύχτα, ντύσε μας μέ ὄπλα φωτεινά, λύτρωσέ μας ἀπὸ τὸ νυχτερινὸ φόβο καί ἀπὸ κάθε τι πού κινεῖται στό σκοτάδι καί δῶσε μας τὸν ὕπνο πού μᾶς τὸν χάρισες γιά ἀνάπαυση τῆς θνητῆς μας φύσης, ἀπαλλαγμένο ἀπὸ κάθε διαβολικὴ φαντασία.

Ναί, Δέσποτα τῶν ὄλων, χορηγέ κάθε ἀγαθοῦ, ὥστε καί στὰ κρεβάτια μας τὴ νύχτα νά μνημονεύουμε μέ κατάνυξη τὸ πανάγιο ὄνομά σου καί τὴν αὐγὴ νά ἀνοίγουμε τὰ μάτια μας μέ τὴν μελέτη τῶν ἐντολῶν σου. Ἐπειτα νά σηκωνόμαστε μέ ψυχικὴ ἀγαλλίαση γιά νά δοξολογήσουμε τὴ δική σου ἀγαθότητα, προσκομίζοντας στήν εὐσπλαχνία σου προσευχές καί ἱκεσίες γιά τίς δικές μας ἀμαρτίες καί γιά ὅλου τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖο μέ τίς πρεσβεῖες τῆς ἁγίας Θεοτόκου νά ἐπισκεφθεῖς μέ ἔλεος, Κύριε.

